

Hvem tror du vel det er

Tekst: Erik Bøgh,
Melodi: Neapolitansk folkemelodi, "So mastro Rafele"

1.

Hvem tror du vel det er,
her står og synger om sin smerte?
Ak når jeg nævner ham,
så slår bestemt dit lille hjerte!
Den hele verden kender mig,
og Frøkener og Fruer
de står, hvorhen jeg vender mig,
i høje lyse luer- Kort sagt: den kavalier,
Du her som bejler ser, det er Mastro Rafele-
Hvad kan du ønske dig mer?

2.

Tit kun herved til mig,
Du små! Det kan du uden fare-
Jeg er en mand, der kan forslå,
en mand som alt kan klare,
en mand, som aldrig flygtede,
en mand, som aldrig praler,
en mand, som aldrig frygtede
for hundrede rivaler før jeg fik sagt: Omkring!
Var de afsted i spring- Jeg er Mastro Rafele-
Bryd dig om slet ingen ting!

3.

Om slig en mand man lede må
og lede meget længe:
Jeg selv har næppe rede
på mit gods og mine penge.
Og ingen véd, hvad jeg forsmå
hos Paven og ved hove.
Og ingen ved, hvad jeg forsmå
af guld og grønne skove- Jeg siger heller ej.
Et ord derom, ak nej: Jeg er Mastro Rafele-
Ingen kan tie som jeg.

4.

Men Cecca dog! Du hører ej?
Det bli'r din egen skade?
Tro ej, for døve ører
jeg vil synge serenade!
Nå! Vil ej du bestemme dig,
så véd jeg hvem jeg tager.
Og da, da kan du græmme dig,
så længe, du behager. Tro ikke, jeg gør spræl
af slig en bagatel: Jeg er Mastro Rafele-
God rolig nat og farvel!